

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 1386

din 11 decembrie 2014

Prin Raportul nr. 4798/IJ/1271/DIP/26189/ST/2014 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate privind sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii de apărare a independenței sistemului judiciar.

Analizând Raportul Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 03.11.2014 a fost comunicată Inspecției Judiciare Hotărârea nr. 1090/09.10.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a solicitat efectuarea unor verificări cu privire la apărarea independenței sistemului judiciar, ca urmare a declarațiilor din data de 03 octombrie 2014 făcute de domnul Traian Băsescu, Președintele României, cu ocazia analizării solicitărilor de începere a urmăririi penale împotriva unor foști miniștri.

În motivarea solicitării, Consiliul Superior al Magistraturii a arătat că, prin adresa nr. 22134/09.10.2014, domnul judecător Nicolae Horațius Dumbravă a supus atenției

Plenului necesitatea sesizării Inspecției Judiciare cu privire la declarațiile publice făcute de domnul Traian Băsescu, Președintele României, la data de 03.10.2014, cu ocazia analizării solicitărilor de începere a urmăririi penale împotriva unor foști miniștri, precum și cu privire la modul în care s-au scurs în spațiul public declarații de martor și date din denunțurile făcute în cazul Microsoft.

Afirmațiile care pun în discuție afectarea independenței sistemului judiciar, au fost următoarele:

- „ în ceea ce privește solicitarea făcută de ministrul Justiției cu privire la cinci foști miniștri, legat de dosarul Microsoft; am cerut ministrului Justiției și l-am informat pe procurorul general, legat de această solicitare făcută, începerea urmăririi penale pentru d-na Țicău Adriana, dl. Sandu Gabriel, Dl. Athanasiu Alexandru, dl. Tănăsescu Mibai și pentru dl. Funeriu Daniel.

- nu a fost o cerere formală de începere a urmăririi penale.

- acești oameni nu au nici o calitate în această anchetă. În acest moment, nici unul dintre cei cinci nu are nici o calitate. Sunt egali ca și situație. Nu au fost trimiși cu nici o calitate.

- calitatea este ulterioară solicitării mele de începere a urmăririi penale. Nu au nici o calitate, sunt egali cu Victor Ponta în acest moment.

- rămâne de văzut dacă li se vor menține calitățile celor cinci la fel ca lui Victor Ponta.

- din punctul meu de vedere, ancheta poate să continue și cred că orice întârziere a Parlamentului este dăunătoare pentru credibilitatea Parlamentului României.

- vă mai pot da un element care nu înseamnă divulgarea conținutului dosarelor; vă pot spune că, în ceea ce privește recuperarea sumelor, parte din conturi sunt blocate în străinătate și parte din oamenii care erau susceptibili a primi bani nu au primit încă nici un ban. Dar declarațiile martorilor sunt declarații de martori și nu au fost acoperite integral de probe.

- instituțiile au transmis informații despre acest contract încă din 2009.

- informațiile mele sunt că n-a fost căutat de nimeni Bittner prin Statele Unite.

- a fost munca pe comisii rogatorii, pe alte state, dar a fost munca pornită din România în baza unor sesizări ale structurilor cu responsabilități din 2009. Că lucrurile au mers mai repede sau mai încet, este altă treabă. Iar cei care au vorbit sunt numai români. Încă n-a vorbit nici un străin pentru DNA.

După aceste declarații, în cadrul conferinței de presă, domnul Traian Băsescu, Președintele României, a abordat un alt subiect și anume, afirmațiile doamnei Victoria Nuland – asistent al Secretarului de Stat al SUA având în competență Europa și Eurasia cu referire la „*parlamentele unor state, inclusiv România, care obstrucționează justiția și despre rectificarea bugetară, prin care peste două miliarde sunt împrăștiate în scopuri electorale către primării, de aici necesitatea unei abordări mai serioase și mai puțin electorale în contextul unor vremuri nu ușoare, într-o regiune în care avem o criză de securitate, cu vecini imprevizibili*”.

Urmare acestor declarații, la data de 09.10.2014, la propunerea domnului judecător Horațius Dumbravă, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a analizat dacă este necesar să fie sesizată Inspecția Judiciară.

Ca răspuns la solicitarea domnului judecător Horațius Dumbravă de a sesiza Inspecția Judiciară cu privire la declarațiile făcute la data de 03.10.2014 în legătură cu dosarul Microsoft, la data de 09.10.2014 domnul Traian Băsescu a afirmat că nu a dat date din dosar, că președintele are și alte surse de informații și că mare parte din afirmațiile făcute nu au legătură cu dosarul penal aflat pe rolul Direcției Naționale Anticorupție.

Luând act de anunțul Consiliului Superior al Magistraturii că va fi sesizată Inspecția Judiciară în legătură cu declarațiile făcute la data de 03.10.2014 referitoare la dosarul Microsoft, domnul Președinte a făcut următoarele afirmații:

- „*se pare că sunt magistrați care țin neapărat să facă politică și au ajuns să o facă mai prost decât o facem noi, politicienii. Azi, am înțeles că un domn magistrat a considerat că aș fi afectat Justiția pentru că am dat date din dosar. Îmi pare rău, dar domnul magistrat minte. Îmi mențin integral afirmația.*

- *ce l-o fi deranjat pe domnul magistrat ? Faptul că am afirmat că sunt unii foști miniștri care au luat bani și foloase necuvenite, afirmațiile sunt despre d-na Andronescu, dl. Sandu, dl. Tănăsescu și sunt alți foști miniștri care sunt acuzați de abuz în serviciu.*

- *nu înțeleg de ce pe dl. magistrat l-a deranjat dacă a auzit-o și din gura președintelui. Când am spus că sunt miniștri care nu sunt suspectați că au luat bani, m-am referit la Funeriu și la Vreme, toți ceilalți fiind și cu suspiciunea că au primit foloase necuvenite.*

- de asemenea am afirmat că toți cei cinci nu aveau nici o calitate, că nu eu le dau calitatea. Acei cinci miniștri nu aveau nici o calitate.

- ancheta poate să continue și cred că orice întârziere a Parlamentului este dăunătoare pentru credibilitatea Parlamentului României.

- eu ce l-am deranjat pe domnul magistrat ... încă nu-i spun magistrat – politician.

- după cum bine știți, cineva a binevoit să distribuie în spațiul public declarația lui Florică și alte declarații.

- am spus că mai pot da un element care nu înseamnă divulgarea conținutului dosarului. Dl. magistrat trebuie să știe că președintele nu are doar o sursă de informații. În dosar nu va găsi această afirmație. Am mai spus, în conferința de presă de data trecută, că domnul Bittner nu a fost anchetat. Nu a dat nici o declarație. Îmi mențin declarația și acest lucru nu îl scrie în dosar. Am răspuns doar unui joc care se făcea în mass-media, de oameni care voiau să îi protejeze pe adevărații denunțatori. De fapt, era o grupare de politicieni și ziaristi care avea ca obiectiv să-i acopere pe cei care au făcut de fapt denunțurile.

- cam acesta a fost conținutul declarațiilor mele. L-am sunat pe dl. președinte al CSM, l-am informat cu privire la punctul meu de vedere și o spun public: dacă este vreun magistrat în CSM care vrea să facă politică, intră, frate cinstit în politică, și te lași de calitatea de magistrat și n-ai decât să faci politică atât cât vrei și cât te pricepi.

- astfel de atitudini ale CSM nu fac decât să discrediteze instituția, pe care eu am apărut-o, după ce a devenit o instituție funcțională, și nici nu puteam să trec peste acest incident, pe care îl consider de nedorit și în același timp este o rugămintă: dacă sunt judecători, membri în CSM, procurori sau judecători care să facă politică, să intre în politică. Eu, afirmații de acest gen, nu le fac niciodată divulgând secrete din dosare penale.

- nu mă poate opri dl. magistrat să utilizez informație și din alte surse. Și îi dau o informație pentru care îl rog să se ducă fuga-fuga la CSM. În analiza noastră în cazul ELADS, sunt 9 firme și persoane individuale care se regăsesc și în Microsoft, și nu dintre persoanele cărora li se ridică statui în dosarul Microsoft, iar această informație nu este în nici un dosar penal.

- asta am avut, legat de abuzul care consider că azi s-a făcut împotriva președintelui României. Este un abuz care, dacă se va repeta, voi reacționa de fiecare dată. Nu am plăcere să văd dezbateri la

televiziunii în care politrucii îl pun pe președintele României pe picior de egalitate cu Victor Ponta când vine vorba despre presiuni asupra justiției.

- sunt convins că dacă DNA le-ar fi pus la dispoziție dosarul și comunicatul, să se convingă ca mare parte a afirmațiilor mele nu ar fi avut legătură cu dosarul."

În raport cu cele mai sus prezentate, prin Hotărârea nr. 1090 din 09.10.2014, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că se impune efectuarea de verificări în legătură cu declarațiile făcute de domnul Traian Băsescu, Președintele României, la data de 03 octombrie 2014, cu ocazia analizării solicitărilor de începere a urmăririi penale împotriva unor foști miniștri, pentru a se stabili dacă, prin acestea, s-a adus atingere independenței justiției, cu consecința subminării autorității acesteia și, inclusiv, a sistemului judiciar.

Referitor la verificările privind declarațiile făcute de domnul Traian Băsescu, Președintele României, la data de 03 octombrie 2014, prin raportare la imperativul apărării independenței sistemului judiciar și a magistraților în înfăptuirea și realizarea actului de justiție, se constată că, la data de 03 octombrie 2014, domnul Traian Băsescu, în cadrul unei conferințe de presă a afirmat că „*am cerut ministrului Justiției și l-am informat pe procurorul general, legat de această solicitare făcută, începerea urmăririi penale pentru d-na Țicău Adriana, dl. Sandu Gabriel, Dl. Athanasie Alexandru, dl. Tănăsescu Mihai și pentru dl. Funeriu Daniel*”.

În continuare domnul Traian Băsescu a afirmat că „*acești oameni nu au nici o calitate în această anchetă. În acest moment, nici unul dintre cei cinci nu are nici o calitate. Sunt egali ca și situație. Nu au fost trimiși cu nici o calitate; calitatea este ulterioară solicitării mele de începere a urmăririi penale*”.

Referitor la atingerea independenței justiției, cu consecința subminării autorității acesteia, inclusiv a sistemului judiciar, respectiv pentru a putea aprecia dacă, prin declarațiile publice anterior expuse, prin care s-au devoalat public date și informații din dosarul penal în discursul public al domnului Traian Băsescu, aceste date și informații fiind cuprinse într-o declarație politică și ca instrument politic într-o bătălie politică, s-a produs o încălcare a principiului separației și echilibrului puterilor în stat, cu consecința

scăderii încrederii cetățenilor în sistemul judiciar și, implicit, a afectării independenței acestora.

Aici trebuie avut în vedere, în principal, cadrul legal care definește independența sistemului judiciar și limitele libertății de exprimare. Independența sistemului judiciar, ca și a judecătorului, trebuie să fie privită

- atât din punct de vedere obiectiv, și anume a asigurării protecției a justiției și a judecătorilor în fața presiunilor exercitate de factori politici, mass – media sau alte presiuni externe și a existenței unor mecanisme legale apte să asigure această protecție,
- cât și subiectiv, din perspectiva încrederii cetățenilor față de justiție și judecătorii chemați să îndeplinească actul de justiție,

asa cum aceste noțiuni sunt definite de Rețeaua Consiliilor Judiciare din Uniunea Europeană în colaborare cu Comisia Europeană (<http://www.csm1909.ro/csm/index.php?cmd=1208>).

Din analiza aspectelor cuprinse în declarația de presă a Președintelui României, domnul Traian Băsescu, se constată că acestea au pus în discuție limitele discursului politic în raport cu îndeplinirea atribuțiilor legale și constituționale cu care au fost învestiți procurorii în cadrul soluționării cauzelor penale aflate pe rolul Ministerului Public.

Art.1 pct. (4) din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească. Potrivit acestui principiu, raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

Potrivit art. 80 alin 2 din Legea fundamentală, *„Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate”*.

Ministerul Public face parte din puterea judecătorească, principiul separației și echilibrului puterilor, respectiv legislativă, executivă și judecătorească, stând la baza organizării și funcționării statului român, ca democrație constituțională.

În ipoteza în care separația puterilor în stat nu este în mod clar conturată, realitatea socială este incertă, iar puterea judecătorească nu mai este putere în stat, ci doar o funcție în stat, astfel că separația nu mai este a puterilor, ci a funcțiilor în stat.

Acestea sunt motivele pentru care, dacă funcția și rolul puterii autorității judecătorești sunt diminuate, statul pierde calitatea de stat de drept, cu toate consecințele și implicațiile socio-economice ce decurg din aceasta.

În contextul în care afirmațiile și acuzele provin de la Președintele României, acestea dobândesc, în mod direct și inevitabil, un pronunțat caracter politic și se observă că factorul politic este cel care interferează cu activitatea unei alte puteri în stat, și anume autoritatea judecătorească.

În acest sens, se reține că afirmații de genul „am cerut ministrului Justiției și l-am informat pe procurorul general, legat de această solicitare făcută, începerea urmăririi penale...” precum și „calitatea este ulterioară solicitării mele de începere a urmăririi penale” sunt de natură a induce opiniei publice faptul că, acțiunile procurorilor și Ministerul Public, ca parte a puterii judecătorești, sunt subordonate Președintelui, ceea ce contravine flagrant principiilor constituționale mai sus enunțate.

De asemenea, domnul Traian Băsescu, în declarația publică postată și pe site-ul oficial al Administrației Prezidențiale, devoalează fără echivoc date din dosarul aflat spre instrumentare la Direcția Națională Anticorupție: „Vă mai pot da ca un element care nu înseamnă divulgarea conținutului dosarelor, deși am văzut că declarații din dosar au apărut în spațiul public, nu știu cine a făcut-o, vă pot spune că în ceea ce privește recuperarea sumelor, parte din conturi sunt blocate în străinătate și parte din oamenii care erau susceptibili a primi bani nu au primit încă niciun ban. Dar declarațiile martorilor sunt declarații de martor și ele nu au fost integral acoperite cu probe în interiorul comisiilor rogatorii. Vreau să mai știți un lucru, pentru că am văzut aventura «bittneriană», puternic lansată pe piață și susținută. În opinia mea, este o intoxicare, acest dosar nu pornește de la declarațiile sau spovada lui Bittner despre care nu se face nicio referire aici.”.

Fără îndoială că dat fiind contextul, declarația publică fiind dată în legătură cu dreptul pe care Președintele României îl are de a solicita începerea urmăririi penale față de

foști sau actuali miniștri – art. 109 alin. 2 din Constituția României –, dar și din cele afirmate și arătate mai sus, domnul Traian Băsescu deliberat a indicat elemente din dosarul penal aflat spre instrumentare la Direcția Națională Anticorupție, deși domnia sa este subiect procesual în procedura penală – cel care declanșează formal urmărirea penală – având obligația să respecte confidențialitatea, caracterul secret al urmăririi penale.

Urmărirea penală este nepublică, confidențială. Toți actorii care contribuie la înfăptuirea actului de justiție, inclusiv Președintele României, Senatul sau Camera Deputaților (care potrivit art. 109 din Constituție pot cere urmărirea penală) trebuie să respecte aceste coordonate procesuale. Și asta nu pentru că o spune neapărat Codul de procedură penală român, ci pentru că în acest fel sunt apărute atât independența justiției, dar și prezumția de nevinovăție a celor anchetați, drepturile și libertățile consacrate de Constituție.

Nu este permis nimănui, cu atât mai mult acestor subiecte oficiale – Președintele României, Camerei Deputaților sau Senatului – să devoaleze date din dosare penale aflate în lucru. Pe lângă faptul că pot pune în pericol anchetele aflate în plină desfășurare, folosirea acestor elemente din dosarele penale într-o bătălie politică străină justiției decredibilizează încrederea cetățenilor în justiție.

Nu se poate nega oricărui cetățean dreptul la liberă exprimare, așa cum de altfel este consacrat de art. 10 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului. Cu atât mai mult, nu se poate nega unui om politic, cum este domnul Traian Băsescu, Președintele României, de a avea o poziție în legătură cu chestiuni ce frământă opinia publică din România. Contextul a fost unul politic iar declarațiile au fost folosite ca instrument politic, ceea ce „per se” nu înseamnă un abuz al politicianului, respectiv al domnului Traian Băsescu. Însă, atunci când aceste afirmații sunt făcute în legătură directă cu un atribut, constituțional, prin care Președintele României este obligat să se comporte ca un subiect oficial în cadrul procedurii penale, acesta trebuie să se supună rigorilor și principiilor procesual penale.

Iar un astfel de principiu, de confidențialitate, de secret al urmăririi penale, a fost încălcat prin modul, contextul, scopul și datele și informațiile devoalate public. Din acest punct de vedere, „testul necesității” la care se referă implicit art. 10 din Convenția

Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, în conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că echilibrul necesar între libertatea de expresie – art. 10 paragraf 1 din Convenție – și necesitatea de a nu încălca regulile unei societăți democractice prin știrbirea garanției de care trebuie să beneficieze independența și imparțialitatea puterii judecătorești – art. 10 paragraf 2 din Convenție – a fost încălcat în defavoarea funcționării unui stat democratic prin afirmațiile din declarația publică făcută de domnul Traian Băsescu la data de 03.10.2014.

Consecința acestor afirmații este scăderea respectului și a încrederii publice în sistemul juridic, în condițiile în care acestea reprezintă garanțiile eficienței sistemului judiciar.

În vederea evitării unor afirmații din categoria celor mai sus prezentate, care prezintă pericolul de a interfera cu activitatea specifică a unei alte puteri în stat, Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delincvenților, adoptată la Congresul VIII al O.N.U. (pct. 4), prevede că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

De asemenea, în Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. (11) din capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă” se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție nejustificată sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip”.

Conform prevederilor pct. 1 și 2 din Principiile de Bază ale Independenței Justiției, adoptate la al VII – lea Congres al Organizației Națiunilor Unite – 26.08-06.09.1985, Milano, și aprobate prin rezoluțiile Adunării Generale 40/32 din 29 noiembrie 1985 și 40/146 din 13 decembrie 1985: 1. „Independența justiției trebuie să fie garantată de către stat și prevăzută în Constituție sau în legislația națională. Este datoria tuturor instituțiilor,

guvernamentale și a celorlalte, să respecte și să supravegheze independența justiției. 2. Magistrații vor decide asupra chestiunilor aduse în fața lor în mod imparțial, pe baza analizei faptelor și în acord cu legea, fără nici o restricție și fără a fi obiectul influențelor, incitărilor, presiunilor, amenințărilor sau intervențiilor neobișnuite, directe sau indirecte, indiferent din partea cui ar veni sau pentru ce motiv.”

Prin urmare, într-un stat de drept nimeni, și cu atât mai mult Președintele, nu are dreptul să extrapoleze nemulțumirile referitoare la instrumentarea unei anumite cauze asupra întregului sistem judiciar. În caz contrar, persoana care face aceste afirmații aduce inevitabil atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, cu consecința afectării prestigiului justiției și implicit a independenței și reputației magistraților.

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987, se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat” – (pct. 75).

În consecință, se reține că prin afirmațiile făcute, domnul Traian Băsescu, Președintele României, a depășit limitele admisibile ale discursului public politic, așa cum sunt protejate de dispozițiile articolului 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră libertatea de exprimare.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este însă unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Barfod contra Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior celui de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. În cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”. De asemenea, în cauza „Lavric contra României” Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „procurorii sunt funcționari publici parte a sistemului

judiciar, a căror îndatorire este să contribuie la administrarea corectă a justiției” (punctul 34). Conform Curții, „nu există îndoială că într-o societate democratică indivizii au dreptul să comenteze și să critice administrarea justiției și oficialii implicați în înfăptuirea ei. Cu toate acestea, o astfel de critică nu trebuie să treacă de anumite limite, întrucât este în interesul public ca procurorii, precum și judecătorii, să se bucure de încrederea publicului”.

Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, dorind să promoveze independența sistemului judiciar a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu.

Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor.

Documentul prevede că sensul de „independența judecătorilor” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Conținutul acestui principiu constă în obligația executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, „că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar”.

Având în vedere cele anterior expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că, prin afirmațiile sale, respectiv prin , domnul Traian Băsescu a încălcat limitele libertății discursului politic în raport cu activitatea magistraților.

Totodată, Plenul reține că afirmațiile de genul celor analizate au rolul de a induce o presiune nejustificată asupra activității magistraților, cu atât mai mult cu cât procedurile sunt în curs de desfășurare.

Față de cele expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că declarațiile domnului Traian Băsescu, Președintele României, respectiv modul, contextul, scopul și datele și informațiile deoalate public în care ele au fost făcute și conținutul lor, dar și rezultatul acestor afirmații la nivelul percepției publice, sunt de natură a aduce atingere independenței, prestigiului și credibilității justiției cu consecința subminării autorității acesteia, inclusiv a sistemului judiciar în ansamblul său.

Chiar dacă instrumentele de sancționare a afirmațiilor din declarația publică din 03.10.2014 a domnului Traian Băsescu, Președintele României, nu sunt de natură penală sau civilă și nici nu poate obliga în vreun fel autorul acestor afirmații la anumite constrângeri, Plenul CSM consideră această constatare ca fiind o sancțiune morală împotriva domnului Traian Băsescu, motiv pentru care va dispune pe lângă publicarea conform legii a acestei hotărâri și la emiterea unui comunicat oficial de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în sensul concluziilor Inspecției Judiciare, comunicat ce este destinat publicului.

Nu în ultimul rând, trebuie observat că sesizarea inițială, de altfel punctată în mod corect și de domnul Traian Băsescu, Președintele României, în declarația publică din 03.10.2014, cuprindea și necesitatea ca Inspekția Judiciară să efectueze verificări cu privire la modul în care au fost scurse în spațiul public declarații de martor, date din denunțurile făcute în cauză. Este evident că până în momentul în care acuzațiile nu sunt cuprinse într-un act de inculpare, aceste informații nu pot apărea în spațiul public. Modalitatea în care aceste scurgeri din dosare penale se fac în spațiul public dăunează muncii procurorului, dar și prezumției de nevinovăție a celor anchetați. Tocmai aceste informații scurse în spațiul public conduc la afirmații de genul celor făcute de politicieni în cazul Microsoft și care sunt folosite ca arme într-o bătălie politică străină justiției. Motiv pentru care urmează ca verificările Inspecției Judiciare să fie finalizate și din acest punct de vedere.

Pentru considerentele anterior arătate, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 19 alin. 1 pct. 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Declarațiile făcute de domnul Traian Băsescu, Președintele României, la data de 03.10.2014, cu ocazia analizării solicitărilor de începere a urmăririi penale împotriva unor foști miniștri, au adus atingere independenței sistemului judiciar.

Art.2 – Emiterea unui comunicat de presă în acest sens de către Biroul de informare publică și relația cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media.

Data în București, la data de 11 decembrie 2014

Președinte,
Judecător dr. Adrian BORDEA

